

стърни на красный Българский полъ, непрѣстаннѣтъ и досто-
похвалны чрезъ печата ни състязанія върху народны-тъ ни
въобщѣ напрѣдакъ, многообразнытъ подвизы, които ставатъ тѣй
усердно и вътрѣ въ Българія и вънъ отъ неї, за да се всели
по възможности и у насъ сіятелното и благодѣтелното царство
на просвѣщеніето, все то нeli явно показва, чи Българскыятъ
народъ жарко желае, става що става около него и далечъ отъ
него, да ся развива умствено, да улучпава постепенно, обще-
ственното си положеніе и да върви все напрѣдъ, все напрѣдъ,
все напрѣдъ?

„Воистина, поощителнѣтъ призованія къмъ учението на
да ли сѫ еще станали съвсѣмъ излишни за всички, обаче онай
часть отъ народа, която вече охотно припознава происходящите
отъ него питателни плодове, нуждае ся, днесъ, мислимъ, не
толкось отъ поопреніе къмъ науката, колкото отъ удобнитѣ
за распространеніето й среѣства, между които първажтъ степень
занимавать естественно — книги.

„Оружія, оружін“, извѣстява ни ся чи выкали пламенно
нѣкаде распалены патроти, на които милото отечество се на-
мѣрвало въ критическо положеніе. „Книги, книги“ выкатъ и
трѣба да выкатъ отъ всякъ странѣ на отечеството ни любите-
лить на просвѣщеніето. Сладъкъ гласъ и утѣшителенъ за единъ
народъ, който си върши тѣй тихо и тѣй законно обществен-
ното си възрожденіе чрезъ наукѫтъ! Отъ книги иматъ нуждѫ
и учители и ученици, отъ книги ся лишаватъ и читалища и
читатели, отъ скудостъ на книги, писани на милый нашъ ма-
терній языкъ, ся плачать справедливо и млады и стары и роди-
тели чадолюбиви, и чада ученолюбиви и момци и дѣвойки, които
вече добре проумѣха, чи едно отъ най-прелѣстнитѣ и най-скажи
за днесъ украшенія е, умственото и нравствено образованіе.
Какъто за жеднитѣ пѣтницы една чаша вода е неоцѣнимо bla-
годѣяніе, тѣй днесъ и за напредицій български народъ една
добра книга, писана на родственый му языкъ, е заслуга невѣз-
наградима. Это защо отъ нѣколко време и появляющитѣ ся
тѣй достапохвално на языка ни книги и вѣстниците ни особенно
опѣняватъ ся достаточно уже. Но, освѣнъ малочисленностѣ
имъ, книги сѫ далечъ еще отъ да отговарять совершенно
на многообразните нужды, които вече повелително ся налагатъ
на читающожтъ часть отъ народа ни, а вѣстниците, неизбѣжни
въ всякой случай и многополезни, дължни сѫ обаче по пред-